

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 242/09-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. novembra 2009 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Jána Auxta vo veci sťažnosti V. S., T., zastúpeného spoločnosťou m., s. r. o., B., v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. M. Z., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/2001 v období po právoplatnosti nálezú Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 112/05-38 z 26. októbra 2005 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo V. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/2001 v období po právoplatnosti nálezú Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 112/05-38 z 26. októbra 2005 porušené boli.

2. Okresnému súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/2001 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných priet'ahov.

3. V. S. **n e p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie.

4. Okresný súd Trnava **j e p o v i n n ý** uhradiť V. S. trovy právneho zastúpenia v sume 292,38 € (slovom dvestodevät'desiatdva eur a tridsaťosem centov) na účet spoločnosti m., s. r. o., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uznesením č. k. III. ÚS 242/09-14 z 2. septembra 2009 prijal na ďalšie konanie sťažnosť V. S. (ďalej len „sťažovateľ“) pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/2001 v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. II. ÚS 112/05-38 z 26. októbra 2005.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom II. ÚS 112/05-38 zo dňa 26. októbra 2005 prikázal Okresnému súdu v Trnave, aby v konaní vedenom pod sp. zn.: 12 C 22/01 konal bez zbytočných priet'ahov...“

Skutočnosť, že Okresný súd v Trnave o odpore proti platobnému rozkazu a o vzájomných návrhoch odporcu nerozhodol, hoci od podania návrhu uplynulo takmer

9 rokov, vyvoláva u mňa dlhodobý stav právnej neistoty, ktorý napriek využitiu dostupných právnych prostriedkov nápravy naďalej trvá.

Predmet namietaného konania pritom nie je ani právne ani fakticky tak zložitý, aby objektívne podmieňoval dlhšiu dobu na prípravu rozhodnutia.

Napriek tomu, že zabezpečenie pomoci je v rukách štátu – Okresného súdu v Trnave, tento bez primeraných dôvodov nekoná, resp. nekoná primerane svojim možnostiam a okolnostiam tohto prípadu a spôsobuje pretrvávajúce protiprávneho stavu.

Včasné rozhodnutie Okresného súdu v Trnave a následne aj po odvolaní sa v určitej časti súdneho sporu na Krajskom súde v Trnave v predmetnom konaní by odstránilo stav právnej neistoty, v ktorom sa sťažovateľ nachádza, čo je aj podľa doterajšej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a neefektívneho konania...

Nečinnosťou Okresného súdu v Trnave som utrpel finančnú a nemajetkovú ujmu. Ak by súd včas rozhodol, došlo by u mňa k podstatnému zlepšeniu mojej finančnej situácie, keďže som poberateľom nízkeho dôchodku – starobného. Som osoba zdravotne ťažko postihnutá s potrebou doprovodu sprievodcom.

Dlhodobý stav právnej neistoty spôsobuje u mňa psychickú záťaž.“

Podľa názoru sťažovateľa konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 12 C 22/2001 prebieha od roku 2001. V postupe okresného súdu vidí porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia od okresného súdu v sume 20 000 € odôvodnil tým, že vec dosiaľ nie je právoplatne skončená, čo u neho vyvoláva stav právnej neistoty.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/2001 porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal mu vo veci konať bez zbytočných prieťahov a zaplatiť mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 000 €.

K veci sa listom sp. zn. 1 SprV/445/2009 z 29. septembra 2009 vyjadril predseda okresného súdu, v ktorom uviedol:

„... Dňa 07. 12. 2005 bol predmetný spis s poukazom na dodatok č. 31 k Rozvrhu práce na rok 2005 pridelený na ďalšie konanie novej sudkyňi nakoľko predchádzajúca zákonná sudkyňa sa stala sudkyňou odvolacieho súdu.

Dňa 16. 02. 2006 dala zákonná sudkyňa pokyn na vyhotovenie predkladacej správy a predloženie spisu odvolaciemu súdu – Krajskému súdu v Trnave, ktorý prevzal spis 01. 03. 2006.

Uznesením KS v Trnave zo dňa 28. 04. 2006 pod č. k. 10 Co/104/2006-329 odvolací súd napadnuté uznesenie z č. l. 256 zrušil, a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, toto uznesenie bolo doručené OS Trnava 30. 05. 2006, úprava na jeho doručenie bola daná sudkyňou dňa 31. 05. 2006 a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 09. 06. 2006.

Uznesením OS Trnava zo dňa 05. 10. 2006 pod č. k. 12 C/22/2001-337 VSÚ vyzval odporcu, aby v lehote 10 dní upresnil svoj protinávrh zo dňa 03. 02. 2004 a v uznesení uviedol, ako sa má doplnenie zrealizovať. Uznesenie prevzal odporca 16. 10. 2006 a dňa 19. 10. 2006 doručil súdu upresnený protinávrh.

Dňa 23. 11. 2006 bol v predmetnej veci určený termín pojednávania na deň 08. 12. 2006, ktorý termín však bol z dôvodu PN zákonnej sudkyne a účasti zastupujúcej sudkyne na školení dňa 04. 12. 2006 zrušený.

Vzhľadom na dlhodobú PN a odchod na materskú dovolenku zákonnej sudkyne, bol spis v zmysle dodatku č. 97 k Rozvrhu práce na rok 2007 náhodným výberom pridelený na ďalšie vybavenie novej sudkyňi, o čom sa v spise nachádza úradný záznam zo dňa 05. 02. 2007 na č. l. 347.

Zákonná sudkyňa dňa 13. 03. 2007 dala pokyn VSÚ na vypracovanie rozhodnutia o odmietnutí časti návrhu.

Dňa 14. 03. 2007 dala sudkyňa súhlas so zapožičaním spisu Kancelárii zástupcu SR pred Európskym súdom. Spis bol vrátený 18. 04. 2007.

Uznesením OS Trnava zo dňa 23. 05. 2007 pod č. k. 12 C/22/2001-353 súd podanie odporcu odmietol v časti petitu navrhujúceho uložiť navrhovateľovi úpravu mesačných zálohových platieb vo výške 1/12 na základe správneho ročného vyúčtovania skutočných nákladov za predchádzajúci rok a to za dodávky služieb, t. j. tepla, teplej úžitkovej vody a studenej vody. Toto uznesenie odporca prevzal 30. 05. 2007.

Dňa 12. 06. 2007 podal odporca voči uvedenému uzneseniu odvolanie s doplnením svojho návrhu a prílohami v rozsahu 23 strán.

Dňa 13. 06. 2007 dala zákonná sudkyňa pokyn na predloženie veci odvolaciemu súdu, nakoľko odvolaniu nemienila vyhovieť, odvolací súd prevzal vec 21. 06. 2007.

Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 30. 07. 2007 pod č. k. 10 Co/102/2007-387 odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa (č. l. 353) potvrdil. Toto uznesenie bolo OS Trnava doručené 10. 09. 2007.

Dňa 04. 10. 2007 bol v predmetnej veci určený termín pojednávania na deň 17. 12. 2007.

Dňa 17. 12. 2007 sa v predmetnej veci konalo pojednávanie za prítomnosti oboch sporových strán, na ktorom právny zástupca navrhovateľa uviedol, že zoberal návrh späť v časti o istine 900,- Sk, odporca so zastavením konania v tejto časti nesúhlasil. Pojednávanie bolo odročené na termín 14. 02. 2008 za účelom doručenia protinávrhov odporcu navrhovateľovi na vyjadrenie a za účelom oznámenia zo strany navrhovateľa, kedy došlo k úhrade istiny 900,- Sk. Uvedené navrhovateľ oznámil písomným podaním doručeným súdu zo dňa 10. 01. 2008.

Uznesením OS Trnava zo dňa 21. 01. 2008 pod č. k. 12 C/22/2001-398 súd vyzval odporcu na odstránenie väd podania zo dňa 25. 06. 2005 v spise pôvodne vedenom pod sp. zn. 18 C/342/2001, ktorý bol natrvalo pripojený k spisu 12 C/22/2001, pričom v uznesení odporcu poučil, ako sa má doplnenie vykonať a poučil odporcu o následkoch jeho nedoplnenia. Odporca prevzal uznesenie 28. 01. 2008.

Dňa 06. 02. 2008 bolo súdu doručené písomné podanie navrhovateľa, v ktorom vzniesol generálnu námietku premlčania na všetky vyčíslené nároky odporcu.

Dňa 08. 02. 2008 bola súdu doručená žiadosť odporcu o predĺženie lehoty na doplnenie jeho podania s odôvodnením, že si podal žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v Centre právnej pomoci. Zároveň predložil odporca vyjadrenia, doplnenia a listiny v rozsahu 46 strán.

Dňa 14. 02. 2008 sa uskutočnilo v predmetnej veci pojednávanie v prítomnosti oboch sporových strán, ktoré bolo odročené z dôvodu žiadosti odporcu o predĺženie lehoty na podanie riadneho vzájomného návrhu. Vo veci bol určený nový termín pojednávania na deň 15. 05. 2008.

Dňa 28. 03. 2008 bol súdu doručený vzájomný návrh odporcu zo dňa 27. 03. 2008 ktorý bol navrhovateľovi doručený 29. 04. 2008 spolu s výzvou na vyjadrenie, ktoré navrhovateľ podal v písomnej forme 06. 05. 2008.

Dňa 15. 05. 2008 sa uskutočnilo v predmetnej veci pojednávanie v prítomnosti oboch sporových strán, ktoré bolo odročené na termín 06. 10. 2008, nakoľko odporca uviedol na pojednávaní aj v písomnom vyjadrení doručenom súdu 09. 05. 2008, že Centrum právnej pomoci B. mu zaslalo výzvu na doplnenie údajov a po tom, čo mu bude poskytnutá právna pomoc z Centra právnej pomoci v B., odporca obratom zašle do spisu odstránenie väd podania.

Dňa 16. 07. 2008 odporca doručil súdu vyjadrenie k vyjadreniu navrhovateľa zo dňa 05. 05. 2008, ktoré bolo navrhovateľovi doručené 09. 09. 2008.

Dňa 23. 09. 2008 odporca oznámil súdu, že Centrum právnej pomoci B. mu rozhodnutím zo dňa 22. 09. 2008 pod sp. zn. IN126/08 nepriznalo nárok na poskytovanie právnej pomoci.

Dňa 06. 10. 2008 sa uskutočnilo v predmetnej veci pojednávanie v prítomnosti oboch sporových strán, ktoré bolo odročené na termín 19. 01. 2009 s tým, že odporca mal súdu do 15 dní oznámiť svoje stanovisko, či trvá na svojom podaní z č. l. 467.

Uznesením OS Trnava zo dňa 06. 10. 2008 pod č. k. 12 C/22/2001-496 súd podanie odporcu zo dňa 25. 06. 2005 v spise vedenom pod sp. zn. 18C/342/2001, ktorý je natrvalo pripojený k spisu 12 C/22/2001, čiastočne odmietol. Uznesenie prevzal odporca 20. 10. 2008.

Dňa 20. 10. 2008 bolo súdu doručené podanie odporcu, v ktorom zmenil petit protinávru. Súd dňa 23. 10. 2008 zaslal toto podanie navrhovateľovi, ktorý ho prevzal 03. 11. 2008, zároveň súd požiadal Sociálnu poisťovňu o oznámenie, v akej výške poberá odporca dôchodok.

Dňa 29. 10. 2008 podal odporca odvolanie voči uzneseniu na č. l. 496.

Opravným uznesením OS Trnava zo dňa 07. 11. 2008 pod č. k. 12 C/22/2001-526 súd opravil uznesenie z č. l. 496 v časti odôvodnenia. V rovnaký deň bol zrušený vytyčený termín pojednávania z dôvodu podaného odvolania odporcu.

Dňa 11. 11. 2008 bola súdu doručená žiadaná správa zo Sociálnej poisťovne a dňa 12. 11. 2008 a 1. 12. 2008 vyjadrenia navrhovateľa.

Dňa 12. 01. 2009 dala sudkyňa pokyn na vypracovanie predkladacej správy a predloženie spisu odvolaciemu súdu – Krajskému súdu v Trnave. Spis bol doručený KS Trnava 14. 01. 2009.

Uznesením KS v Trnave zo dňa 30. 04. 2009 pod č. k. 10 Co/8/2009-549 odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa (č. l. 496) potvrdil, toto uznesenie bolo doručené OS Trnava 03. 06. 2009.

Dňa 24. 06. 2009 bol v predmetnej veci určený termín pojednávania na deň 12. 10. 2009 o 13.00 hod.

Z dôvodu návratu pôvodnej sudkyne z materskej dovolenky jej bola vec vrátená dňa 03. 08. 2009 na základe ISprR/21/2009-C.

Úpravou zo dňa 04. 08. 2009 sudkyňa zmenila nezrealizovaný termín pojednávania zo dňa 12. 10. 2009 na deň 30. 9. 2009.

Odporca prevzal rozhodnutie KS Trnava z č. l. 549 dňa 24. 08. 2009 a dňa 14. 09. 2009 doručil súdu dovolanie zo dňa 13. 9. 2009 voči uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu.

Uznesením OS Trnava zo dňa 22. 9. 2009 pod č. k. 12 C/22/2001-559 súd vyzval odporcu na doplnenie dovolania. Úpravou zo dňa 22.9.2009 zrušil určený termín pojednávania z dôvodu podaného dovolania odporcu a tiež z dôvodu žiadosti Ústavného súdu SR o predloženie spisu, zároveň dal pokyn na doručenie dovolania navrhovateľovi.

V súvislosti s prieťahmi v konaní v danej veci treba poznamenať, že vo veci konalo viacero sudcov a v súčasnej dobe sa vec vrátila pôvodnej sudkyňi JUDr. J. po jej návrate z materskej dovolenky. Podľa môjho názoru prieťahy v konaní boli spôsobené aj tou skutočnosťou, že odporca – sťažovateľ nejasnými podaniami predlžoval konanie vo veci tým, že súd musel odstraňovať chyby týchto podaní opakovanými výzvami na odstránenie väd podania. Vec budem intenzívnejšie sledovať až do jej právoplatného skončenia, keďže ide o reštančnú vec.“

Sťažovateľ v sťažnosti z 1. júla 2009 a predseda okresného súdu v podaní z 29. septembra 2009 uviedli, že netrvajú na verejnom ústnom pojednávaní.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov, ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 253/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni uvedený stav právnej neistoty.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ (I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03, IV. ÚS 15/03), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným rozhodnutím“.

Pri posudzovaní otázky, či v konaní okresného súdu došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 813/00, I. ÚS 20/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľov.

Pri vyhodnotení doterajšieho konania vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 12 C 22/2001 podľa troch označených základných kritérií ústavný súd dospel k týmto záverom:

1. Predmetom konania je zaplatenie 900 Sk s prísl. za služby spojené s nájmom bytu, ktoré tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Vec z právneho a skutkového hľadiska nevykazuje znaky náročnosti. Ústavný súd vychádzajúc z doterajšej dĺžky konania, z jeho priebehu a dosiaľ dosiahnutých výsledkov konštatuje, že nezistil také okolnosti, ktoré by zdôvodňovali priebeh konania jeho zložitou.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd zistil, že sťažovateľ prispel k predĺženiu doterajšej doby konania, a to výraznou mierou. Okresný súd musel niekoľkokrát vyzývať sťažovateľa na opravu alebo doplnenie jeho nekvalifikovaných podaní. Túto skutočnosť ústavný súd zohľadnil pri rozhodovaní o finančnom zadostučení.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu. Ústavný súd sa zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci nielen z hľadiska sťažovateľom namietaných (označených) období, ale aj z hľadiska celkového priebehu posudzovaného súdneho konania, a to v období po právoplatnosti nálezov ústavného súdu č. k. II. ÚS 112/05-38 z 26. októbra 2005.

Z rozboru veci vyplýva, že 12. decembra 2000 bol okresnému súdu doručený návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým navrhovateľ – Bytové družstvo so sídlom v T. – žiadal zaviazat' sťažovateľa ako odporcu na zaplatenie sumy 900 Sk s príslušenstvom. Dňa 26. októbra 2005 ústavný súd nálezom č. k. II. ÚS 112/05-38 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v predmetnom súdnom konaní. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 10 Co/104/2006-329 z 28. apríla 2006 napadnuté uznesenie okresného súdu z č. l. 256 (ktorým okresný súd odmietol podanie sťažovateľa, v ktorom navrhol uloženie povinnosti navrhovateľovi „dobropísať“ sťažovateľovi nesprávne účtovanie poplatkov za dodávku teplej a studenej vody) zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Uznesením č. k. 12 C/22/2001-353 z 23. mája 2007 okresný súd podanie sťažovateľa odmietol v časti petitu navrhujúceho uložiť navrhovateľovi úpravu mesačných zálohových platieb. Dňa 12. júna 2007 podal odporca proti uvedenému uzneseniu odvolanie. Uznesením krajského súdu č. k. 10 Co/102/2007-387 z 30. júla 2007 odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa (č. l. 353) potvrdil. Uznesením okresného súdu č. k. 12 C/22/2001-496 zo 6. októbra 2008 bolo podanie odporcu z 25. júna 2005 čiastočne odmietnuté. Dňa 29. októbra 2008 podal odporca odvolanie proti uzneseniu na č. l. 496. Uznesením krajského súdu č. k. 10 Co/8/2009-549 z 30. apríla 2009 odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa (č. l. 496) potvrdil. Dňa 14. septembra 2009 podal sťažovateľ dovolanie proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu.

Ústavný súd preto po zvážení všetkých okolností pri hodnotení postupu okresného súdu, najmä s prihliadnutím na doterajšiu dobu konania a na skutočnosť, že konanie

ani po takmer štyroch rokoch od právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 112/05-38 z 26. októbra 2005 nie je právoplatne skončené, konštatuje, že postup okresného súdu nemôže byť považovaný za zodpovedajúci požiadavke konania bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote, ako to vyžaduje čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Uvedené okolnosti sú dostatočné na to, aby oprávnili ústavný súd na záver, že právna vec sťažovateľa nebola prerokovaná bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote a že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/2001 bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva a slobody porušil, vo veci konal [podobne aj § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde]. Vzhľadom na to ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/2001 konal bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 000 € od okresného súdu poukazujúc najmä na doterajšiu dĺžku konania pred okresným súdom.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ sa významnou mierou podieľal na vzniknutom stave konania, tak ako to bolo uvedené pri hodnotení súčinnosti účastníkov konania s okresným súdom. Vzhľadom na túto skutočnosť považuje za dostatočné deklarovanie porušenia označených práv a príkaz okresnému súdu vo veci konať.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca sťažovateľa si v podaní z 27. októbra 2009 uplatnil trovy konania v sume 292,38 €. Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2008 v sume 695,41 € (20 950 Sk). Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v požadovanej sume z dôvodu trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby v hodnote po 115,90 € (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti). Ďalej mal právny zástupca sťažovateľa aj nárok na náhradu režijného paušálu v hodnote 6,95 € za každý úkon podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Právny zástupca preukázal, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty vo výške 19 %. Ústavný súd vyslovil povinnosť okresného súdu uhradiť trovy právneho zastúpenia právnomu zástupcovi sťažovateľa (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. novembra 2009